

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Molčanov o Madjarjih.

Potujoči sotrudnik Peterburškega lista „Novoje Vremja“ začel je v tem dnevniku priobčevati pisma o notranjih in vnanjih odnosih avstro-ogerskega cesarstva. Pod naslovom „V Vengriji“ priobčuje svoje opazke o Ogerskeji, katere je zajel iz občenja v Pešti s prvaki raznih strank zlasti z Irányijem, Abrányem, Falkom, Vamberiem itd. One opazke so v mnogih ozirih zanimive, zato hočemo priobčiti ob kratkem njih glavno vsebino.

Oni prvaki so zagotavljali, da ni res, kar je nemško časnikarstvo razglasilo, da Madjari sovražijo Ruse. Mnogi so temu dodali: „Mi sovražimo samo Nemce.“ Hkratu so pa trdili vsi, ne izvemši Irány-ja, da odobravajo vnanjo politiko Tisze in da tripelalijanco zmatrajo za koristno za Ogersko. Mej prvo in drugo trditvijo — dobro opomni Molčanov — je očitvidno nasprotje; pa on jih je zategadel tudi povpraševal, če ne vidijo, da je Ogerska sedaj v službi Nemčije, o katerej trde, da jo sovražijo. Večina hotela je to nasprotje raztolmačiti s samimi frazami. Jediní Irany odgovoril je odkritosrčno: „Rusija hoče pokoriti narode balkanske, a tripelalijanca ima moč, da to zapreči.“ Molčanov se je na to zasmijal. Abrany pa reče: „Rusija molči, Nemci pa nam govoré; Rusija molči in mi ne vemo, kaj hoče, dočim Nemci prihajajo k nam s predlogi.“ Molčanov je na to opomnil, da je nedavno rekel v saboru jeden najgorečnejših madjarskih politikov Eötvös Tiszi: „Če minister naš plaši, da hoče Rusija nas požreti; perspektiva, da Nemci nas pozobljejo ni nič vabljivejša in slajša.“ Szabo in Vamberý rekala sta Molčanovu, ko bi imeli izbirati, ali naj Madjari postanejo Rusi ali Nemci, gotovo bi se odločili za prvo. Jeden poslanec je rekel: „Ako želi Rusija, da bode Ogerska na strani njeni, naj ruska vlada izjavi ogerskim Slovanom, da naj se ne protivijo madjarskeji oblasti.“ „Pardon,“ — segel je Molčanov dobrodušnemu razgovorjalcu v besedo — „Rusiji je težko odločiti se na kaj, kajti mi imamo okolu 120 milijonov prebivalcev.“ „Cent vingt millions“, vprašal je prostodušnež, pa je zopet ponovil: „Cent vingt millions“. Sploh je Molčanov opazil, da Madjari jako slabo poznajo Rusijo, mnogo slabše nego drugod.

V drugem pismu priobčil je Molčanov opazke

svoje o madjarskem parlamentarizmu. Vprašal je opozicijonance, zakaj napravljajo take škandale v zbornici; zakaj se ne bojujejo proti Tiszi s parlamentarnim orožjem in pozivljejo poulično druhalj na pomoč? Dobil je odgovor, da upajo le s škandali vreči Tiszo, kajti na parlamentarni način je to nemogoče. Ogerski državni zbor ne predstavlja v resnici naroda madjarskega. Volitve vršé se samovoljno. Celo leto pred volitvami se ne izterjavajo davki, po zakonu pa zgube volilno pravico oni, ki ne plačajo davkov. Dogodi se, da na dan volitve oddá svoje glasove le deset vladnih pristašev in ako se v pol ure ne uloží ugovor, izvoljen je oni, za kogar je desetorica glasovala. Nadalje gode se v ogerskih volilnih okrajih vsakovrstne nezakonitosti in nasilja, da le vlada dobi večino. Če bi se volitve vršile zakonito, zmagala bi opozicija. Po tem takem parlament ni drugega nego vladno orodje, ker vlada zmirom more dobiti večino. Vidite torej, da mej parlamentom in narodom ni nikake zveze.

Tisza je skromen človek, zavistne oči vidijo v njem milijonarja, dočim si dosedaj ni toliko nabral, da bi si mogel omisliti ekvipažo, hodi peš ali se pa vozi v fijakerji. Aristokracija mu predbaciva, da je skop, ker ne daje dosti gostarij. Ko je povodom razstave dal banket, dal je na mizo Temišvarski šampanjec, po obedu pa smotke po 3 krajcarje. Pa Ogerska mu bode javaljne zahvalna, ker vse gre nazaj in se bliža bankerotu. Židovi so jo skoro že izsesali. V tej mali državi so se že namnožili na milijon duš, in v samej Pešti jih je do 100.000. Vlada, katera se ravna, kakor jej svetuje in ukazuje krščen žid Falk, jih varuje. Židje se popolnem pomadjarijo, tako najdete čisto madjarska imena, za katera se skrivajo pomadjarjeni židje. Rozgonyi imenoval se je poprej Jakob, Hunyady pa Mojzes. Strašni pečat židovskega pritiska leži na vsej Pešti. Odpirajo se nove ulice, grade velikanske hiše, pa vender se kaže Pešta kot siromašno pokrajinsko mesto v prestolnični obleki. Molčanov je povpraševal, od kod jemlje mala poljedelska država denar za tako drago obleko, pa Falk mu je odgovoril, da delajo dolgove. In v istini so posojila in spekulacije diviza Tiszine politike. Delati hočejo dolgove in spekulovati, dokler ostane poslednji groš, katerega ne vzemo židje narodu madjarskemu. Potem pa pride bankerot in konec bode tudi državnej

samostojnosti Ogerske. Njeni židje se bodo zopet prelevili iz Rozgonya v Jakoba, iz Hunyada v Mojzesa, pa se bodo preselili na osigurano mesto na Dunaj ali pa v Pariz

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 10. januarja.

O nemškočeških pogajanjih nič gotovega ne vzemo. Toliko se ve, da odposlanci obeh narodnostij kaj prijazno občejejo mej seboj. Banketi vršé se drug za drugim in več časa posedajo pri dobro obloženi, nego pri zeleni mizi. Tudi baron Scharschmid je bil povabil odposlance na banket. Poljski listi so izvedeli, da se pogajanja vrše proti vsemu pričakovanju jako ugodno, pa vender konečno še ni pričakovati pravega in trajnega uspeha.

Deželni zbor češki snide se baje vzlic češko-nemškim konferencam v kratko zasedanje. To želé Čehi, ker deželni zbor še ni dovolil sredstev za deželno razstavo, ki bode prihodnje leto. Priprave za razstavo morajo se začeti že letošnje poletje, torej je neizogibno, da se snide deželni zbor, da dovoli potrebne izdatke. Zboroval bode pa najbrž le par dni, ker zakon o ljudskih šolah za narodne manjšine v krajih z meševitim prebivalstvom v tem zasedanju ne pride več na vrsto.

Skupni državni finančni minister baje name-rava poprijeti se inicijative, da se v bosenskej stolici priredi deželna razstava. Ta razstava naj bi svetu dokazala, koliko sta Bosna in Hercegovina napredovali pod avstrijsko vladno in tako dokazala, da ni res, kar pišejo ruski listi o propadanju teh pokrajin.

Vnanje države.

Ruski vojni minister je zahteval, da se mu dovoli nakrat velik izredni kredit za oboroževanje. Finančni minister Višnjegradski se je temu odločno protivil. Konečno sta se ministra pogodila, da se bode zahtevani kredit razdelil na več let. Za letos se je v ta namen postavilo v budget 50 milijonov rubljev. Vse vesti, da misli vojni minister Vanovskij dati demisijo, se oporekajo. — Poslednja leta je Rusija zgradila 954 verst strategično važnih železnic, in 641 vrst je pa položila družih tirov na že obstoječih železnicah. Letos bode gradila zopet več železnic in 1734 verst družih tirov položila.

Vest, da je Rusija poslala velevladnim okrožnico zastran bolgarskega posojila, ni povsem istinita. Naročila je le svojim zastopnikom pri velevladstvih, da naj dotičnim vladam sporoče nazore ruske vlade o tej zadevi. Kak uspeh bode imel ta korak, se sedaj še ne ve. Zatrjuje se pa sedaj iz

LISTEK.

Slike litevske.

V palači in dvorci.

(Češki napisal E. Jelinek, posl. V. Nevin.

(Dalje.)

K Sigmuntovki prav tako.

Na obeh straneh panske poti šumeli sta dve vrsti visokih topolov. Brez njih ni nobenega pravičnega poljskega litevskega kota. Po vejah je polno ptičev ščebetavih in skakajočih.

In ti vrsti ponosnih topolov vlečeta se v pravilnej črti skoro v brezkončnost, bližajoči si perspektivno bolj in bolj, a tam daleč nekje stavi se jima kljubovalno na pot bela stena magnatskega dvora, katera je pretrgala nanaglomano njihino velečastno vrsto. Tu in tam dviga se le še kak topol v modro nebo pred uhodom v park ali k studencu. Ali tudi vsak teh topolov dviga se tako pogumno, kakor bi dobro vedel, da je v rodu s temi, ka-

tere je z lastno roko v otroških letih zasadil v okolici Varšavskej junaški zmagovalce nad Turki.

Po takej poti torej in po takih drevoredih dospel sem v Sigmuntovko. Prostorno poslopje, krito z lepo streho, svedočilo je že po vnanjosti, da tu prestopim imovit litevski prag. Prostor pred „palacikom“ je bil posut z žoltim peskom in lepo okrašen z dragocenimi skupinami cvetic.

Vse to je delalo nad mero dober utis. Ali kaj je značila vsa unanja uglednost v primeri s tem, kar naj Te iznenadi v notranjosti! Tam pride potnik gotovo — ako mu je le srečna in ugodna prilika — v samo naročje vaškega razkošja in neizkaljenega panskega življenja na Litvi!

Jedva zavije moj voznik iz topolovega drevoreda in zapelje na žolti pesek, spoznal sem, da v teh mestih danes nisem prvi gost. Na desni strani od poslopja stala je že lepa vrsta vozov, večinoma dobro zaprašenih in tudi zablacenih.

Ali nisem se temu čudil.

Saj sem vedel, da sta zavila pod ta krov baš na prvi obed k ženinim roditeljem najsrečnejša novoporočenca na svetu. Stoprv pred nekoliko dnevi

prisegla sta si v starej litevskej cerkvi večno vernost — a takih slavnih trenutkov ne skonča noben šlahtski dvor brez velike množice od daleč in blizu zbranih gostov: tu skličejo vse sorodnike in prijatelje in ne pozabijo nobenega dobrega pana sosedu. Dveri odpirajo se do kraja in vsak srčno teši radostnim shodom družinskim.

Odveč bi bilo slikati, kako so mene vsprejeli ti dobri ljudje — dosti bode, ako omenim, da nazvan po samem gospodarji gostom in da sem zato, prestopivši ta prag, postal bog, kakor ostali. Saj veste, da v Poljaki „gost v hiši — bog v hiši“. Razen tega vender ne morem tajiti, da sem nehote mislil, ogledavši se okolu sebe, po vseh prisotnih panah in panih vsake starosti, da je v tako številnej in šumnej družbi — moja skromna oseba skoro od več. Čutil sem takoj, da jim jemljem prostor, kateri je bil že razven tega majhen, in da bode pri mizi še tesneje. Tudi gospodinji dela tak gost tujec skrbi...

Ali to je na Litvi tako. Skličejo si sto oseb in ako jim pade še kdo na pot — pozovejo ga tudi.

Carigrada, da Turčija pripravlja noto v tej zadevi na velevlasti. Morda je Rusija hotela s svojim korakom le to doseči, da bi turška nota imela večji uspeh. Nemčija, Avstrija in Italija baje neso več jedine glede bolgarskega vprašanja. Nemčija neče več podpirati avstrijske orijentalne politike in se bolj približuje stališču ruske vlade. To se je pokazalo že s tem, da nemška vlada ni dovolila bolgarskega posojila prodajati na Berolinskeji borzi.

Ker Sagasta ni mogel sestaviti nove liberalne vlade na Španjskem, pridejo na krmilo najbrž zopet konservativci. Verjetno je, da bode nov ministrijski predsednik Canovas del Castillo. S tem bode pa pokopano nameravano uvedenje občne volilne pravice. Nova vlada bode pa tudi težko vladala s sedanjima zbornicama in ja bode najbrž morala razpustiti.

Nasprotniki Ircev na Angleškem hočejo vsekako uničiti Parnella. Ker ponarejena pisma, katera so bile objavile „Times“, neso dosegla svojega namena, hočejo se poslužiti drugih sredstev. Dobili so nekega O. Sheo, da bode baje tožil Parnella zaradi prešestovanja, ker je baje imel nedovoljeno znanstvo z njegovo soprogo. Mislijo si, če pride do pravde in ne bode mogel popolnoma dokazati nedolžnost, bode moral odtegniti se javnemu delovanju, naj ga tudi sodišče naravnost ne obsodi. Na ta način so bili o svojem času uničili moralno izbornega politika Dilkeja.

Po poročilih iz Ria de Janeiro so porotniki z desetimi proti dvema glasovoma oprostili Adriana de Valle, ki je dne 15. julija streljal na **brazilijskega** cesarja dom Piedro. Obravnava bila je že dne 23. novembra, a vest o nje izidu došla je pa še le te dni v Evropo.

Dopisi.

Z Murskega polja 8. januarja. [Izv. dop.]

Častnim tržanom so proglasili občinski zastopniki nemške stranke v Ljutomeru g. barona Mac-Nevina, c. kr. okrajnega glavarja, v izredni seji na Silvestrovo, povzdigujoč zasluge omenjenega gospoda, ki si jih je stekel s tem, da je s pomočjo okraja in občine Ljutomer pridobil nam prebivalcem na Murskem polji železnico. Rekel sem, da samo nemški zastopniki, kojih je osmero, so tega gospoda proglasili častnim tržanom, ker štirje zastopniki slovenske stranke, katera reprezentuje veliko večino Ljutomerskega prebivalstva, neso se udeležili te izredne seje. Pravi se, da so bili z drugimi posli zadržani in jeden je celo na to sejo pozabil. No, bodi si, kakor koli. — A Ljutomerski Slovenci si vso to stvar drugače tolmačijo; od njih namreč ne more vender omenjeni g. baron zahtevati, da bi ga vsprejeli kot častnega uda v svojo sredino, kajti vender še neso pozabili, kako se je ta gospod o njih pri zadnji volitvi v občinski zastop izrazil. — Kako pa bi se to zlagalo z njegovim postopanjem proti Slovincem v Ljutomeru, ako bi tudi ti skazali njemu to čast ter ga imenovali častnim tržanom? — S tem bi ga bržčas razžalili. — Ljutomerski Slovenci morajo sicer tudi pripoznavati nekoliko zasluge, ki si jih je stekel za železnico, še večje pa so njegove zasluge za povzdigo nemške stranke v trgu samem, ker brez njega bi bila taista že kdaj preminola.

Kar železnico zadeva, vemo mi Murskopoljci dobro, da je trebalo veliko truda, veliko moči od nekega drugega moža, katerega bi zdaj nasprotna stranka v Ljutomeru rada pri nas Slovincih črnila s tem, da je naložil okraju in davkoplačevalcem ve-

liko breme. No, brez moke ni pogače. Vsaka reč ima svoje nasprotnike in prijatelje, tako tudi naša železnica. Čudno pa je to, da slišimo od prijateljev večkrat besede: „Da, g. baron to so mož, spravili so nam železnico“; od nasprotnikov železnice pa: „Toti p Kukovec je temu kriv, da imamo zdaj takšna bremena“.

Da je železnica celoti in vsled tega tudi zasebniku, celo tistemu, ki zdaj na njo godrnja, na hasek, pripozna vsak hladno misleč človek izmej nas. Da bi pa bila železnica izključno samo le delo g. barona, kakor si Ljutomerski nemški občinski zastopniki domišljajo, o tem dvomimo. Gosp. baron kot nemški Anglež ima za nas Slovence le malo občutka ter nas zmatra kot stvari nižje stopinje in se hoče s svojim delovanjem samo popeti kvišku. Naš deželni poslanec g. Kukovec deluje za korist našega in tudi sosednih krajev že četrto stoletja, za kar ga je celo presvetli cesar odlikoval, vender pa nahaja mej nekaterimi zaslepljenci v okraji nasprotnike. Vprašamo zdaj, odkod to izhaja? — Od one stranke v Ljutomeru, katera je imenovala g. barona na Silvestrovo častnim tržanom.

Z Notranjskega 6. januarja. [Izv. dop.] Pred nekaj časa čital sem dopis z Gorenjskega v Vašem cenjenem listu, v kojem se je gospod dopisnik pritoževal, radi nedeljskega počitka. Kakor jaz, tako so tudi vsi moji kolegi, to je trgovski pomočniki z največjim veseljem čitali omenjeni dopis, misleč si, da morebiti ti vender stopimo skupaj, ter se pogovorimo, kako bi vender bilo nam storiti, da bi mi vsaj v nedeljo prosti bili. A do tega nismo prišli, temveč utihnilo je kmalu vse, kakor je tudi sploh pri vsaki drugi priliki navada. Jaz, dragi kolegi, ne morem sam doseči, da bi se to zgodilo, ako pa to hočemo, stopiti moramo na noge, ter skupno storiti potrebne korake in se krepko potegniti, da bi vender ob nedeljah vse prodajalnice vsaj popoldne bile zaprte.

Vsak človek je jedenkrat v tednu rad prost, tako tudi mi ubogi trgovski pomočniki. Saj imajo skoro vsi drugi stanovi svoje gotove proste ure bodisi višji ali nižji uradniki, učitelji, da celo kmet, koji si celi teden žuli roke, v nedeljo počiva, a kaj pa mi trgovski pomočniki? Pač celi teden delamo in ko pride nedelja, ničesar ne vemo, da je to dan za počitek, nasprotno veliko bolj moramo delati in trpeti, kakor navadne dneve.

Iz Idrije 8. januarja. [Izv. dop.] Lansko jesen sklenila je rudniška godba pod vodstvom g. nadzornika Oppela prirejati koncerte ob zimskih večerih. Veselili smo se tega koraka, kajti s tem nam je bila obljubljena prijetna zabava, katere se pač vsak za lepo vneti človek z veseljem udeležuje. — Iznenadil nas je že kaj obširni vspeh, izvrstna izvršitev vseh točk pa je presegala naše pričakovanje. Godba je bila brez izjeme izborna, in zdelo se nam je, kakor da bi godci sami mej sabo tekmovali. Posebno lepi so bili posamični oddelki, kjer sta igrali po jedno ali dve glasbili s spremljevanjem klavirja. Občinstvo s pohvali ni bilo skopo, svojo zadovoljnost pokazalo je tudi dejanjski, ker imel je koncert za koncertom več gostov. S kapelo moremo biti brez samohvalja popolnoma zadovoljni, in ne delala bi, kakor ne doma, tudi marsikje drugod nikake sramote. Vsem krogom pa, ki so

niti skozi dveri, kajti delane so na samem mestu. To niso siromaška stalca nemška, marveč mize iz jednega kosa, narejene sočasno s stenami, katere je obklopajo. No, v Poljskeji in na Litvi treba takih miz, katerih ne spraviš niti skozi okno niti skozi dveri in dajejo okolu sebe prostor toliko gostom, kolikor jih baš krene pod gostoljubne hiše streho. In tako mizo so imeli tudi v Sigmuntovki — pravi oder mej velikani!

Ali zopet bi imel pristaviti, da najkrasnejša miza na svetu ni gotovo nič napram tej, za katero sem sedaj. To vsaj ni bil majhen val, ki se je baš na znamenje laskavega gospodarja valil k tej mizi. Oj, kaki različni obrazi in postave, značaji in poklici! Tu je bil tudi sodnik, bil je i maršal. O ostalih, osobito o krasnih gospeh in devojkah, še ne govorim ne. In šlo je to sedaj prav tako, kakor to pripoveduje Mickiewicz v „Panu Tadeašu“:

„Že so ustopili gostje, postavili se v vrsto;
zasedel prvo mesto je pan K . . . ,
po stanu, časti, veku odreči se ne more;
no vender klanja se mladeničem, damam, starcem“.

Da, da, baš tako je bilo to. Za tem starim, že zelo sključenim in sivovlasim panom šli so kora-

pripomogli tako izvrstnemu uspehu, bodi izražena odkritosrčna zahvala.

Razen koncertov imeli smo tudi v Čitalnici dve zabavi, namreč sv. Štefana dan in Silvestrov večer, kjer tudi običnega sukanja nismo pogrešali.

Omeniti nam je še gledališča. Uprizorili sta se dve krajši igri: „Na mostu“ in „Visoka gospôda“ prevel (zadnjo) iz nemščine g. V. L. Igralo se je, vrlo dobro, in razen starih diletantov omeniti nam je posebno nekaj mladih močij, katerih vstrajnost in pridnost moramo pohvaliti. Spoznali smo pa tudi, da ugajajo pri nas le bolj šaljivi prizori. Vašemu „Dramatičnemu društvu“ bo to tudi posebna skrb, v dokaz temu bo korak, ki bo čez nekaj časa vse popolnoma zadovoljil.

Domače stvari.

— (Konfiskacija.) Včerašnja številka našega lista zaplenilo je c. kr. državno pravdnštvo zaradi uvodnega članka „Tržaški mestni zbor in Slovenci“, katerega smo doslovno ponatisnili iz **nekonfiskovane** „Edinosti“. Proti tej konfiskaciji uložili bomo ugovor.

— (Shod poslancev slovenskih.) Ker se je od nekaterih gospodov poslancev izrekla želja, da bi se sklical shod slovenskih poslancev tekom t. m., razgovarjali so se vsled vabila klubovega predsednika o tem vprašanji v Ljubljani bivajoči deželni poslanci in so z ozirom na sedanji politični položaj in na kratek čas do otvorjenja državnega zbora sklenili, da se shod skliče ob Veliki noči.

— (Gospod Ivan Macák,) c. kr. evidenčni višji nadzornik, ostavil je včeraj Ljubljano in se odpeljal na svoje novo mesto v Trst. Pogrešali bomo tega gospoda, ki že trideset let biva mej nami, kajti s svojim konciliantnim občevanjem pridobil si je splošne simpatije in bil odličen kot narodnjak in kot uradnik. Naše najboljše želje spremljajo ga na jadransko obal.

— („Slovenskega Sveta“) prva številka 1. l. izide v ponedeljek. Priloženo ji bode tudi kazalo lanskemu letniku.

— (Osebna vest.) Gosp. Rud. Ulepich pl. Krainfels, deželnega sodišča svetnik pri okrožnem sodišči v Novem mestu, pozvan je v službovanje k deželnemu nadsodišču v Gradcu.

— (Štiridesetletnico) svojega službovanja praznoval bode v soboto 11. t. m. gosp. Jakob Zabukovec, računski revident pri tukajšnjem finančnem ravateljstvu. Ob tej priliki kličemo še mladeniško čvrstemu slavljencu iz dna crca: „Mnoga leta!“

— (Slovensko gledališče.) V nedeljo dne 12. januarja t. l. ponavljala se bode opereta „Pot po nevesto“ poleg te igrala se bode prvi-krat Rosenova veseloigra „Nič otrok“.

— (Nedeljski počitek.) Da je mnogo naših zakonov le na papirji, to potrjuje naslednja kratka vest, došla nam iz Velč: Zadnjo nedeljo vozili so vozniki s kolodvora v Zalogu celi dan premog v tovarno na Velče. V nekaterih oddelkih so tudi delavci delali.

— (Za spomenik Husov) nabrali so Čehi v štirih tednih 27.852 gld. 93 kr. Lep vzgled narodne požrtovalnosti.

In pa . . . rekli bi, kaki različni sorodniki snidejo se pri takoveji priložnosti. Sam Bog ve, odkod se to vse njih zbere: prababica, dedček, otec, dve materi, bratje, sestre, bratranci, sestričini, svaki, svačinje, stričnik, stričnica, strine, tete, ujeci, tasti, tašče, unučki in unučke. K temu si mislite še nekoliko panov sosedov z okolnih dvorov in še inih prijateljskih ljudij — imenovati jih ne umem — in kdo si jih tudi poruni?

Kjer je tak naval gostov in taka ubranost, tam se more vršiti vzajemno seznanje le nanagloma. S tem ne bodi rečeno, da bi bilo vzajemno občevanje hladno, nasprotno prava pristrčnost pronika vse, katerikoli sedejo za gospodarjevo mizo.

Ali ničesa še nisem povedal o litevskih mizah. Ne mislite si, da so litevske mize le tako in da ne zaslužijo v mojih skromnih slikah posebne pozornosti.

Kdor je bil v samostanu pri častitih očetih reda Pavlanov na Jasnej Gori čenstohovskeji, ta dobiva pojem o litevskih mizah. Tam imajo v ogromnej sobani tako ogromno mizo, da je ugajala i Švedom, kateri so jo hoteli odvesti kot plen v svoje kraljestvo. Ali kako! Takih miz ni mogoče nesti

koma ostali: paui in dame, starši in mladi. Sam gospodar odkazal je mesto z usmevom, gledajoč zmiraj vidno pazljivo, da bi šel vsak na svoje. To je tako najlepše: mladi k mladim, stari k starim, svobodni k svobodnim, oženjeni k oženjenim. In to uvrščenje se mu je dobro posrečilo: vsak je bil očitno vesel svojega sosedu ali sosede. Gledaje na vse to, mislil sem si ničemerno, kaj pač pride na me, s kakim sosedstvom obda mene milostivo nebo? Ostalo je le še nekoliko starejih panov strijcev. Tu mi pomiga gospodar laskavo. Tam! Ah! Zopet prav tako, kakor morete o tem čitati v „Panu Tadeašu“. In gotovo ne grešim proti vernosti, ako smelo uporabljam besede velikega pevca. Glejte, kako mi je to igralo:

„ . . . k damam milostnega pana
je sesti smel, kot gostu dana mu je prednost;
mej njimi saj in strijčki bilo je mesto prazno,
da goste nove bi še pogostilo . . . “

Tu gospodar, pristopivši laskavo k meni, nagovoril me je s pristrčnim usmevom, naj bi se blagovoli „odpraviti“ k sosedstvu. Tudi tu imajo ženske prednost in morda mi tudi nihče ne bode ničesar oporekal.

— (Tužna vest.) „Hrvatska“ piše: „Dr. Fon, glasoviti naš operateur, žalibože je obolio na umu, te je iz Beča, gdje se je nalazio u liečničkoj ujezi, predan u stenjevačku ludnicu. Njime gubi naš glavni grad daleko u svietu poznatoga vještaka“.

— (V Celji) umrl je dne 6. t. m. g. Miha Putre, umirovljeni ljudski učitelj, v 82. letu svoje dōbe. Pokojni Putre učiteljeval je dolgo vrsto let v Idriji in v Ljubijani in marsikateri čitatelj se ga bode spominjal, čitajoč te vrstice. V m. p.!

— (Družbe sv. Cirila in Metoda) „otroškemu zabavišču“ pri s. Jakobu v Trstu je imenoval Tržaško-Koparski ordinarijat svojim nadzornikom č. g. Bernarda Severa; onemu v Rojanu pa č. g. Toma Thalerja.

— (Deželni šolski svet kranjski) odredil je včeraj, kakor se nam javlja, da se vse šole Ljubljanske zapro na nedolocen čas.

— (Na srednjih šolah Ljubljanskih) je hripa vidno napredovala. Na gimnaziji je bilo včeraj 210, na realki 87 bolnih dijakov.

— (Iz Trsta.) Zaradi razširjajoče se hripe zaprli so tukaj in v okolici dne 7. t. m. vse ljudske šole. Ker je na tukajšnji c. kr. gimnaziji zadnji čas 160 učencev t. j. dobra tretjina za hripo zbolelo; ustavili so danes tudi na srednjih šolah pouk. Poučuje se samo še na laški mestni gimnaziji in realki.

— (Na Koroškem) tudi hripa razsaja. Deželni šolski svet je predvčeraj sklenil, da se v Celovci vse šole do 19. t. m. zapro. Tudi mej vojaštvom je mnogo slučajev hripe.

— (V Zagrebu) se hripa tudi zelo širi. „Obzor“ piše, da je 40% prebivalstva za novo boleznijo zbolelo.

— (Poročil) se je dne 8. t. m. v Metliki g. Artur Kniwald vlastelin iz Šimnaca, z gospodično Tinko Haynejevo.

— (Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani) je imelo dne 8. t. m. svojo XXXII. sejo. Navzočni: Prvomestnik Tomo Zupan. Odborniki: Matej Močnik, Ivan Murnik, Luka Svetec (podpredsednik), dr. Josip Vošnjak (blagajnik), Andrej Zamejec, Anton Žlogar (zapisnikar). Drugi odborniki službeno zadržani. — Prvomestnik naznanja, da je IV. zvezek „Knjižnice družbe sv. Cirila in Metoda“ „Junaki“ I. snopič — izgotovljen in da se bo dobival razun pri vodstvu tudi po vseh knjigarnah a) izvod po 25 kr. — Blagajnik omenja, da sklepa račune koncem leta; a za preteklo leto so nekatere podružnice še na dolgu, torej jih vljudno vabi, da čem prej dopošljejo prispevke, tembolj ker redni troški za osnovane šolske zavode zmir rastejo. — Zapisnikar naznanja, da sta poleg že ustanovljenih podružnic Sv. Lenart v Slovenskih goricah in Cerklje na Gorenjskem v osnovi zopet dve novi, jedna na Kranjskem, druga na Koroškem. — Kako so bile rešene tekoče zadeve, vzame vodstvo na znanje. — Luka Svetec in M. Močnik poročata o prošnjah za podporo, ki so bile uslišane.

— (Za Matico Hrvatsko) je skrajni čas upisati se, da bode imenik članov popoln.

— (Društvo sv. Jeronima v Zagrebu) izdalo je naslednje knjige, ki so prišle te dneve

Uklonil sem se hvaležno — a vedel sem se ondaj plemenito. Imel sem sicer namerjeno na čarobno gospo Bronko, lepo kakor slikica, katera bi bila gotovo še bolj utrdila moje najboljšo mnenje o litevskih panah in devojkah, ali videč jo v zaupljivem razgovoru z nekim mladim panom, odpovedal sem se dobrovoljno ponujenej volitvi, pohitel sem in se zadovoljil s krajem, kamer mi je namignil sosed. Ogledal sem si človeka, kateremu je po mojem poštenem računanji bilo veliko na tem, ali sedi poleg mene ali ne. Imenovali so ga splošno „pan Gervazij“. Umel je govoriti o vsem, o politiki, o poeziji in lovu. Bil je baje tudi malo literat in naidušen kuhar, katera okolnost mi je dopomogla pogledati vsaj malo v skrivnosti litevske kuhinje. Poleg tega bil je znan iz bližine z vsemi in vsakemu mojemu vprašanju odgovoril je skoro nedosežno natančnostjo. Imeti poleg sebe takega maršala in svetovalca, gotovo je tudi ugodnost.

Ali...

... pak moškim dana vodka, ko so sedli, holodec litevski molče so slastno jedli...

Tako pričelo se je gostovanje.

udom v roke: 1. Danica. Koledar i ljetopis za l. 1890. Cena 25 kr. 2. Pripovijedke za puk Lava Nikolajeviča Tolstoga II. zv. Cena 20 kr. 3. Dobro diete. Dobar mladić. Dobar muž. Napisao župnik Cvjetko Gruber. Cena 30 kr. 4. Zbirka koristnih pouka u kućanstvu i gospodarstvu. Cena 35 kr. Društvo je slično naši družbi sv. Mohora. Član plača jedenkrat za vselej 5. gld.

— (Prošnja.) Na drugem shodu kranjskih požarnih bramb naročilo se je odboru deželne zaveze kranjskih požarnih bramb, naj omisli slovensk jednoten naslov za besede „prostovoljna požarna bramba“ in istotako primeren požarnobrambovski pozdrav, kakor je uveden pri nemških požarnih brambah. Zavezni odbor torej uljudno pozivlje vse slovenske gospode jezikoslovce ter najuljudneje in nujno prosi, da bi nam zglasili v tem oziru mnenja svoja in dotične sovete izvolili uposlati načelniku zaveze gospodu Fr. Doberletu v Ljubljani

— (Na Krškem) se odpre obrtno-nadaljevalna šola, katero je dovolilo vis c. in kr. ministerstvo za bogočastje in pouk z odlokom z dne 16. decembra 1889 št. 19334.

— (Nov notar.) Za Tržič (Monfalcone) imenovan je notarjem dr. Anton Ballaben.

— (Z Reke.) Dr. Celigoj, zdravnik na tukajšnji pomorski akademiji, zadel je pri žrebanji srečk „Rudečega križa“ 50.000 gld.

— (Akad. društvo „Slovenija“ na Dunaji) napravi dne 11. t. m. svojo šesto redno sejo s sledečim dnevnim redom: 1. Čitanje zapisnika. 2. Poročilo odbora. 3. Slučajnosti. Lokal: Knauss Restauration „zum Lothringer“ Kohlmarkt I. Začetek ob 8. uri zvečer. Slovenski gostje dobro došli. K obilni udeležbi vabi odbor.

— (Narodna čitalnica v Kamniku) ima dne 12. t. m. svoj redni občni zbor s sledečim vspešnim redom: 1. Nagovor podpredsednika. 2. Poročilo tajnika in blagajnika. 3. Volitev dveh pregledovalcev računov. 4. Volitev novega odbora. 5. Posamični predlogi in nasveti. K obilnej udeležbi vabi odbor.

— (Odbor Bralnega društva v Dolu) vabi p. n. gg. društvenike najuljudneje k letnemu rednemu občnemu zboru dne 12. januarja 1890 ob 4. uri popoldne z naslednjim vspešnim redom: 1. Nagovor predsednika; 2. poročili tajnika in blagajnika o letnih računih; 3. volitev novega odbora; 4. posamezni predlogi in nasveti, mej drugim o stanovanju društvenem in o društveni zabavi

— (Novomeška čitalnica) priredi v nedeljo 12. januarja 1890. na korist „Podpornemu društvu slov. visokošolcev na Dunaji“ gledališko predstavo: Drugokrat: „Deborah“. Narodna igra v 4 dejanjih. Spisal dr. S. H. Mosenthal, poslovenil Fr. Cegnar. Začetek točno ob polu osmih zvečer. Ustopnina: Sedež po 40 kr., biljete za stoječo po 25 kr., dijaški biljeti po 20 kr. Sedeže prodaja iz prijaznosti g. Krajec v soboto in v nedeljo do popoldne. K obilni udeležbi vabi odbor.

— (Pevsko društvo „Zarja“) v Rojanu vabi na domačo zabavo, katero napravi v dvorani gostilne gosp. Matije Bole v Rojanu v nedeljo dne 12. januarja. Uspored zabave: 1. Jenko: „Naprej“, orkester. 2. Volarič: „Za dom“, poje zbor. 3. Nedvč: „Moja rožica“, čveterospev. 4. Preširen: „Nuna in kanarček“ izvršujeta dve petletni deklici. 5. * * * „Potpouri slov. napevov“, orkester. 6. Kocijančič: „Vse to“, poje zbor. 7. Gregorčič: „V pepelnici noči“, deklamuje gospica I. F. 8. Mašek: „Pri zibelki“, čveterospev. 9. Godba. 10. Bleiweis: „Domači prepri“, igra, izvršujejo domači diletantje. 11. Lisinski: „Plovi, plovi“ osmerospev. Ples in prosta zabava. Začetek ob 5. uri popoldne. Ustopnina 30 kr. za osobo brez izjeme. — Sedeži po 10 kr. Radodarnosti se ne stavijo meje.

— (Na Ptuj) razpisano je mesto c. kr. notarja.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 8. januarja. V včerajšnji češko-nemški konferenci stavil je Gauč glede šolskega vprašanja predlog, katerega so pa Nemci, kakor tudi Čehi odklonili. Govori se, da se Staročehi nemškim zahtevam nečejo udati, zato se pričakuje, da se bode pri jezikovnem vprašanju konferenca odložila. V današnji seji, ki je pričela ob 12½ in trajala do 4½ popoldne, zopet ni bilo ne Matusa ne Clama. Prvi utegne do jutri ozdraviti, poslednji pa še biva

na Češkem. Nadaljevalo se je danes in končalo posvetovanje o šolskih zadevah, potem pa pričela razprava o deželnem kulturnem svetu.

Dunaj 8. januarja. Podmaršal Arlow in polkovnik Einem dobila sta dopust, polkovnik Schreml pridodeljen je vojnega ministerstva prezidijalnemu uradu.

Berolin 8. januarja. Na javnih in na mnogih zasebnih poslopih vise črne zastave. Sočutje je splošno in odkritosrčno. Vsled tega žalnega dogodka pa kupčije veliko trpe. Dve zimi že ni bilo na dvoru plesov, sedaj pa zopet odpade dvorna sezona. Tudi veliko zasebnih veselje je že odpovedanih. Dvorna žalost napovedana je na tri mesece, deželna žalost pa na šest tednov.

Madrid 8. januarja. Govori se, da bode zbornični predsednik Alonzo Martinez dobil naročilo, da sestavi kabinet.

Dunaj 9. januarja. Nadvojvoda Albreht izročil je županu v podporo obrtnih bolniških blagajnic 4000 gld. Mestni zbor izrekel je svojo udano zahvalo na tem darilu.

Dunaj 9. januarja. V današnji seji generalnega sveta avstro-ogerske banke predložil se je bilančni sklep za l. 1889. Vsa dividenda znaša 43 gld. 50 kr. (7¼%), torej spada na družega semestra kupon 28 gold. 50 kr. Obe državni upravi sta pri dobičku udeleženi z 232.974 gld. 40 kr.

London 9. januarja. „Times“ in „Standard“ jako ostro kritikujeta rusko okrožnico glede bolgarskega posojila in trdita, da je popolnoma neopravičena. Bolgarska Berolinske pogodbe v resnici ni rušila. „Times“ opazuje, da bi Rusija ne smela ugovarjati proti podpiranju bolgarskega posojila na Dunaji, ker je v Parizu skleneno srbsko posojilo ne le podpirala, temveč zanj uprav jamčila. „Standard“ misli, da bi od strani Rusije bilo brezuspešno, ko bi Bolgarsko ali pa prijatelje Bolgarske pozvala pred evropskega mnenja sodišče. V tega sodišča obeh kriva je Rusija, ne pa Bolgarska.

Madrid 9. januarja. „Epoca“ javlja, kralju je mrzliza odjenjala, ko so mu dali kinina.

Madrid 10. januarja. Po najnovejših poročilih imel kralj od poludneva naprej hujšo mrzlizo, katera je pozneje odjenjala, vendar se opaza, da so moči zelo oslabele. Ker se poleg kraljeve utrujenosti opazuje tudi prikazni refleksa, se je bati, da je tudi življenje živcev prizadeto. Ministerski svet je sklenil, postopati tako, kakor da bi kabinet ne bil dal ostavke.

London 10. januarja. „Standardu“ se brzojavlja iz Lizbone: Portugalska dovolila, da se bodo, kakor je Angleška zahtevala, obo-rožene čete s prepornega ozemlja umaknile.

Razne vesti.

* (Kralj španski) je bil zadnje dni močno zbolel za hripo. Sedaj pa baje ni nobene nevarnosti za malega bolnika. Sicer so pa za hripo zbolele vse kneževske osebe španskega dvora. Kraljica regentinja in hči njena, infantinja Terezija, sta tudi oboleli. Ravno tako so za hripo zboleli nadvojvodinja Rainer, in vse dame njenega spremstva. Nadvojvodinja je šla namreč v Madrid pohoditi kraljico.

* (Sloveča Madjarka.) Dne 5. t. m. umrla je v Budimpešti udova Janeza Bohusa v 87. letu. Starka je igrala veliko ulogo v ogerskih bojih 1848. in 1849. leta. Kot posestnica gradu v Vilagosu je gostila Görgeya. V pričo nje se je Görgey pogajal z Rusi in sklenil pogodbo. Sedela je pri poslednji večerji mej Görgejem in ruskim posredovalcem generalom Šolovom. V šestem desetletji sedanjega stoletja si je jako prizadevala, da z lastnimi darovi in z nabiranjem zboljša kolikor moč usodo političnih ujetnikov v ogerskih in avstrijskih ječah. Njen sin Sigmund je član gospodske zbornice in upravni odbornik avstroogerske državne železnice, Ladislav pa državni poslanec. Prijateljstvo z Görgejem skleneno v Vilagosu je pa privedlo do tega, da je jeden njenih sinov vzel v Celovci rojeno Görgejevo hčer Berto. Sinovi ujeni nameravajo izdati jako važne memoire matere svoje.

* (Na Moldavi se je led udr.) Trgovski akademik Miha Nenadović iz Belega grada, medicinec Ivan Milić iz Kotora, Oskar Velvasky iz Prage in skladatelj Ivan Ivanisović s Cetinje so se dne 2. t. m. drsali blizu Prage po Moldavi. Led se jim je udr. Ivanisović je prišel pod led in utonil. Pokojnik je dobival podporo od črnogorskega kneza, da je mogel studovati. Druge so pa dva dinarja in jeden tesar izvlekli iz vode.

* (Cesar in starinar.) Znano je, da je bil pokojni nemški cesar Viljem jako varčen. Pripoveduje se, da ga je sluga nekega jutra, ko se je oblačil, opomnil, da bi že bil čas, da si kupi novo suknjo. Cesar je dobro ogledal suknjo, potem pa vprašal, koliko bi starinar dal zanjo. „Tri tolarje“, odgovori sluga. Cesar hitro izvleče iz žepa tri tolarje in jih da slugi reši: Tu imaš tri tolarje, in sedaj bodem vendar smel suknjo še nekaj časa nositi.“

* (Več štrajkov pričakovati) je v Budimpešti. Strojevodje po tiskarnah zahtevajo povišanje plače, 1600 mizarških pomočnikov tudi ni zadovoljnih s sedanjo plačo.

* (Novo leto) se je v Linci dobro začelo. Dne 3. t. m. se je zastrupil 18letni dijak višje realke Oton Flachl, dne 4. t. m. se je pa zaklal bančni uradnik Anton Luger.

* (Ladija z moštvom se je potopila.) Avstrijska ladija „Provinzena“ potopila se je na potu iz Carigrada v Marseille pri Freenansu. Od moštva se ni nobeden rešil.

* (S 96 leti v ječo.) 96letni Jakob Hochreiter iz Bernhardschlag na Gorenjem Avstrijskem je prišel dne 17. septembra k posestniku Simonu Leitnerju v Goldwörthu, da od njega kupi konja. Rekel je, da je sel (pot) iz Oberweissenbacha in da ostaja v gostilni „Stadt Budweis“ v Urfahru. Pogodila sta se za ceno. 61 goldinarjev bode dal za konja. Šest jih da precej, 55 jih pa plača dne 8. oktobra v omenjeni gostilni v Urfahru. Omenjeni dan pa kupca v omenjeno gostilno ni bilo. Ondu je kmet zvedel, da stavec ni sel, in da nič nema, da ga je torej osleparil. Kmet je stvar objavil sodišču in je bil v Linci 96letni stavec obsojen v 6 mesečno ječo.

* (Od krznarja do učitelja.) V Velikem Varadinu je bil učitelj iz Tamasdie Aleksane Szehely obsojen v triletno ječo, ker je streljal na župnika, s katerim je bil v vednem prepiru. Preiskava je pokazala, da je zločinec bil sprva krznar, da si je pa vedel s ponarejenimi papirji pridobiti učiteljsko službo.

* (Za Silvestrov večer) naročil je nek gospod pri nekem Berolinskem sladščičarji, da naj mu speko torto za pet mark za izvoljeno njegovo in je izročil mali zametek, katerega naj zapeko v torto. Njegov nalog se je hitro zvršil. Ko je zvečer pohodil izvoljenko, je že imela torto na mizi. Gospodična je bila nevoljna, da je torta tako majhna in je častilca kaj hladno vsprejela. Rekla je celo, da torte ne mara. Gospod sedaj vzame nož, preseče gospodično, da kos torte sebi za večerjo odreže. Izreže zametek iz torte in ga odpre. Pokažejo se lepi in dragi ubani, kateri so bili namenjeni, da bodo krasili ušesa lepe Marjetce. Gospod je uhane spravil, hladnokrvno se priklonil in odšel. Zastonj ga je klicala nazaj, kajti ni je hotel slišati.

* (Roman neke devojke) Pred kacimi tremi leti zaljubila se je mlada devojka jako bogate rodbine v Brescii Elizabeta Arrivabene v nižjega uradnika tamošnje preture Ernesta Fenilija. Rodbinska razlika mej bogatim dekletom in ubogim kancistom bila je prevelika, da bi bili mogli stariši njeni kar v zakon privoliti. Nazadnje so stariši le privolili hčeri, da ga vzame, ko se le ni dala pogovoriti, da bi ga pozabila. Svatba se je praznovala jako slovesno. Dano pa vendar ni bilo, da bi mlada dvojica uživala srečo. Njega na svatbi zadene mrtvoud, ona pa potem zbleznu. Čez tri mesece je pa devojka zopet dobila razum in sedaj se misli odreči svetu in stopiti v samostan v Turinu.

* (Samoumor zaljubljenice dvojice.) Te dni so našli blizu Dunaja trupli dveh zaljubljenec, ki sta se ustrelila s samokresi. Stiriindesetletnega zavarovalničnega uradnika Maksa Lofa in gospodične Emilije Gruhnert. Ona je bila nekaj časa guvernantka, poslednji čas pa frizerka. Bila sta že precej časa zaročena. Ker so se pa njiju gmotne razmere vedno bolj na slabo obračale in ni

bilo upanja, da bi se mogla vzeti, sklenila sta si vkupe končati življenje.

Vabilo.

Gospodje člani čitalniškega pevskega zbora naj izvolijo udeležiti se polnoštevno pevske vaje v petek dne 10. t. m. z ozirom na potrebne priprave za póstne besede. Čitalniški pevski odbor.

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji
za vse leto gld. 4.60; za pol leta
gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Loterijske srečke 8. januarja.

V Brnu: 19, 59, 79, 72, 86.

Tuji:

8. januarja.

Pri **Stonu**: Kern, Lusatto iz Trsta. — Puchinger, Plan, Spitzer, baron Pirquet z Dunaja. — Haller iz Šmihova. — Jerše iz Doboveca. — Matček iz Št. Vida. — Zupan iz Vipave.

Pri **Malléi**: Feistritz s Trga. — Finger iz Prage. — Horovitz z Dunaja. — Viesenberger iz Kočevja. — Lokatelj iz Velike Kaniže.

Pri **Bavarskem dvoru**: Stritof iz Starega Trga. — Tekave iz Kranja.

Umrli so v Ljubljani:

V deželnej bolnici:

6. januarja: Martin Podlipec, delavec, 26 let, za jetiko.

7. januarja: Ivan Longika, krojač, 35 let, za sprindjem jeter.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
8. jan.	7. zjutraj	751.6 mm.	-6.8° C	brezv.	megla	0 00 mm.
	2. popol.	749.2 mm.	-3.6° C	sl. zah.	d. jas.	
	9. zvečer	749.4 mm.	-5.6° C	brezv.	d. jas.	
9. jan.	7. zjutraj	748.2 mm.	-7.2° C	brezv.	megla	0 00 mm.
	2. popol.	748.6 mm.	-3.2° C	brezv.	megla	
	9. zvečer	748.5 mm.	-2.0° C	brezv.	megla	

Srednja temperatura -5.3° in -4.1°, za 2.7° in 1.5° pod normalom.

Izkaz avstro-ogerske banke

7. januarja 1889.

(Izvirno telegram.)

		Prejšnji teden
Bankovcev v prometu	430.851.000 gld.	(- 3.827.000 gld.)
Zaklad v gotovini	241.595.000	(+ 149.000)
Portfelj	165.013.000	(- 13.868.000)
Lombard	34.529.000	(- 2.156.000)
Davka prosta bankovčna rezerva	15.223.000	(+ 3.201.000)

VIZITNICE

priporoča

NARODNA TISKARNA

v Ljubljani.

Dve hiši na prodaj.

V Slapah pod Ljubljano, blizu papirnice v Vevčah, prodam svoji hiši št. 2 in 17. V hiši št. 2 je stara gostilna in je pripravna tudi za vsako drugo obrt ali kupčijo. Pri obeh hišah je zemljišče, katero se tudi ob enem proda. — Natančneje pove

Janez Grum
v Slapah št. 17.

(13-2)

Dunajska borza

dne 9. januarja t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	86.75	87.00
Srebrna renta	87.40	87.55
Zlata renta	109.60	109.75
5% marcna renta	101.65	101.70
Akcije narodne banke	928.00	926.00
Kreditne akcije	324.50	322.75
London	117.65	117.70
Srebro	—	—
Napol.	9.31 1/2	9.31
C. kr. cekini	5.56	5.56
Nemške marke	57.50	57.52 1/2
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	132 gld. 50 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	173
Ogerska zlata renta 4%	100	30
Ogerska papirna renta 5%	98	95
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	122
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	116	75
Kreditne srečke	100 gld.	181
Rudolfove srečke	10	19
Akcije anglo-avstr. banke	120	154
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	—	—

V „NARODNI TISKARNI“ v LJUBLJANI

je izšla knjiga:

Blódné duše.

Roman.

Češki spisal Václav Beneš-Třebitzký. Preložil Ivan Gornik. — Mala 8°, 523 strani. Cena 70 kr., po pošti 80 kr.

Gostilna v najem.

Od sv. Jurija naprej odda se gostilna pri „Žibertu“ v Dolenji Šiški v najem. — Pogoji: pridnost in zmožnost položiti varščino. Na drobnejši pogoji pri posestniku

Josipu Vodniku

(20-1)

v Dol. Šiški.

Mlad, pošten

trgovski pomočnik

z dobrimi priporočbami in dober prodajalec vsprejme se takoj. (17-1)

Jos. L. Jaschke v Trbovljah.

Kri čistilne kroglice

so se vselej sijajno osvedočile pri zabasanji človeškega telesa, glavobolu, navalu krvi, otrpnenih udih, skazenem železcu, pomankanji slasti do jedij, jetrnih in obistnih boleznih in presegajo v svojem učinku vsa druga v reklamah toliko proslavljena sredstva. Ker to zdravilo izdeluje lekarna sama, velja škatljica samo 21 kr., jeden zavoij s 6 škatljicami 1 gld. 5 kr.

Prodaja

(1038-4)

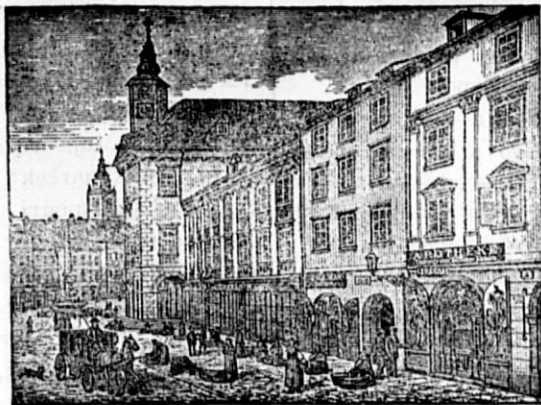
lekarna Trnkóczy

zraven rotovža v Ljubljani.

Razpošilja se vsak dan s prvo pošto.

Gradec: Lekarna Vendelina pl. Trnkóczy ja, deželna lekarna, Sackstrasse.

Dunaj: Lekarna Viktorja pl. Trnkóczy-ja, „pri sv. Frančišku“, (ob jednom kemična tovarna), V., Hundsturmstrasse 113. (1035-4)

Dunaj: Lekarna Julija pl. Trnkóczy-ja, „pri zlatem levu“, VIII., Josefstädterstrasse 30.

Dunaj: Lekarna dr. Ottona pl. Trnkóczy-ja, „pri Radetzkiju“, III., Radetzkyplatz 17.

Nepresegljivo za zobe

je

I. salicilna ustna voda

aromatična, upliva okrepčevala, zabranjuje gnjilobo zob ter odstranjuje iz ust neprijetni duh. Jedna velika steklenica 50 kr.

II. salicilni zobni prašek

splošno priljubljen, upliva jako okrepčevala, ter ohranjuje zobe svetlo bele, a 30 kr.

Navedeni sredstvi, o katerih je došlo mnogo zahvalnih pisem, ima vedno sveži v zalogi ter vsak dan po pošti pošilja

lekarna Trnkóczy
v Ljubljani

zraven rotovža.

Zunanja naročila se s prvo pošto razpošiljajo.

ČEBELNO-VOŠČENE SVEČE

prodaja

(1045-3)

PAVEL SEEMANN v LJUBLJANI.